

عنوان مقاله:

بررسی اثرات کووید ۱۹ بر تغییرات مکانی آلودگی هوا با کمک GIS

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

امیرهوشنگ احسانی - دانشیار دانشکده محیط زیست، پردیس دانشکده های فنی دانشگاه تهران -

کیانده محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، علوم محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ویروس کرونا با توجه به تغییری که در الگوی زندگی انسان ها ایجاد کرده است، به طور حتم میتواند آثار مستقیم و غیر مستقیمی را به دلیل تغییرات الگویی در محیط زیست از خود برجای بگذارد. این اثرات که بصورت مستقیم و غیر مستقیم محیط زیست را تحت تاثیر خود قرار میدهد، در دو دسته مثبت و منفی قابل تقسیم بندی بوده و از جهات مختلف میتوان به آن نگاه کرد. همانطور که بیماری همه گیر COVID-19 به طور تصاعدی در سراسر جهان افزایش می یابد و با تهدید زندگی و اقتصاد و ... شهرها و کشورها را تحت تاثیر قرار می دهد، تاثیر عمده ای نیز بر محیط زیست داشته است. چرا که در عرض چند ماه، دنیا شیوه زندگی خود را دگرگون کرده است. هدف این پژوهش بررسی تاثیرات شیوع ویروس کرونا بر میزان انتشار ذرات معلق آلاینده در شهر تهران است. برای بررسی وضعیت آلودگی ذرات معلق، پس از جمع آوری داده های مربوط به غلظت ذرات معلق از سامانه کنترل کیفیت هوای شهر تهران در دو تاریخ اسفندماه ۱۳۹۸ (قبل از شیوع ویروس کرونا) و فروردین ماه ۱۳۹۹ (پس از همه گیری ویروس کرونا)، از دو روش کریجینگ و روش عکس فاصله وزنی در نرم افزار ArcGIS استفاده شد. نتایج حاکی از آن است که با گسترش شیوع ویروس کرونا و تعطیلی و محدودیت در صنایع، حمل و نقل و سایر فعالیت های انسانی، غلظت ذرات معلق آلاینده کاهش داشته و در ایام شیوع کرونا بیشتر در رده ی پاک و قابل قبول قرار داشته اند. برای ذرات ۲.۵ PM تعداد روزهای پاک، در دو ماه ذکر شده، از ۲ روز به ۱۶ روز، و برای ذرات ۱۰PM تعداد روزهای پاک از ۱۵ روز به ۲۹ روز افزایش داشته است.

کلمات کلیدی:

ویروس کرونا، محیط زیست، آلودگی هوا، ذرات معلق، GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427155>

